

לח:

עין משפט
גר מצוה

מה א ב ח"י פ"א ח"ל
 טו"ט וטען ה"ו סמג
 פש"ן לז טו"ש ח"מ פ"י
 קמו טע"ף א:
סו ג ד ח"י פ"ד ט"ז
 י סמג ט"ז טו"ש ח"מ
 פ"י קמו טע"ף ג:
סו ה ו ח"י פ"א ט"ז
 י סמג ט"ז טו"ש ח"מ
 פ"י קמו טע"ף ד:

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

א) נראה דג"ל יסריקין דרב
מאי קמ"ל דל"ן מחזיקין
משום דמחאה שלא בפניו.

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

דסתם יהודה וג"ל בשעת חירות ד"ר. ואם תאמר ומאי שגא דבני גט אמר בריש גיטין (ד' ד' וס' ד"ה כיון) המביא גט ממדינה למדינה בארץ ישראל אין כ"ר לומר בפני נכזה ובפני נחסם משום כיון דאיכא עולי גרלים משכח שכיח לקיימו ואפי' בזמן שאין בהמ"ק (ו)

[illegible]

היהודים נמי לא בעי מחאה בפניו וה"ק יבא במדינה שהמחזיק בה וימחה בענין אל הוא ביהודה יבא ביהודה וימחה שאלו שמעמ ומחזקו בוי חמא יבא יבא שחוקה נשמעת דא אספייא דה המחאה שמעמ דא אספייא דה מחאה שלא בפניו דה מחאה ליבא דלומביה וימחה דא לימא דלא כל מקום שחוקה נשמעת דה המחאה נשמעת אל כן הרי מוכח לעיל דלברנן שחוקה שלא בפניו הויא מחאה אימא דלעולם (דלא דה המחאה הויא ביהודה והמחזיק ביהודה הוי חוקה לפי שדא נשמעת ויבא וימחה לפני המחזיק אבל מיהודה לגליל אין החוקה נשמעת ומשום הכי לא הויא חוקה אלא דהי פספייא דה לגליל דחוקה נשמעת מרחוק אבל מחאה שלא בפניו מוכח לעיל פסיר דפכר נבא דהוי מחאה שלא בפניו דלא הויא מחאה אלא דרך לבא לפני המחזיק א"כ מיהודה לגליל תבא חוקה כמו שביהודה י"ז לו יבא ותתחזק מיהודה לגליל נמי יבא לפני וימחה וי"ל מדלא תבא י"ז הויא אומר יבא לשנא אחרת וימחה ויודיעהו שמע מיהודה שצריך לתמוח לפניו. ר"י:

ולמחר נקבעו צ"ה. נראה לר"י דלא צריך לממר נקטענה
אלא אורחא דמילתא נקט מדלא קאמר רב וציד פלוני
בזוגה הוא דאכלי לארעאי בגונותא לא הוה מחאה פלוני בזוגה הוא
דאכלי לארעאי בגונותא ולמחר נקטענה ליה דצינא הוה מחאה:
רב

ומרחיקין מאותו המלכות שדר בה המחזיק אפי"ה הכי מחזיקין בנכס
המכרז מנחם אית ליה והלכך כיון דהוא מחזיק חזק נמי דהוא חזק
הוא ליה ליה ליה רבותא דקדאמר רב לא אסיק אדעמיא והלכך פריך
למאן דאסיקא ליה רב אהא ואלא שמעיה ור' יוחנן דאסיקא רבותא
לאין מחזיקין בנכסי בורות. דמחזקה שלא בפניו לא היא מחזקה וכוין דלא
והלכך מחזקה. והלכך חזקו של פניו היא חזקה ומאסה היא מחזיקין בנכסי
המחזקה משה דקדאמר ר' יוחנן לר' אבהו. ומשני לא קדאמר כן בצורת מחזקה
ויכול מקום שזה יכול למחזקה חזקה של חבירו בנכסיה היא חזקה ויהא
למחזקה אשמושי בעלמא עד דהוה ליה ופירע ויהי ר' יוחנן למחזקה דכיון
ששפירא דהוה ליה חזקה: כאן בצורת מחזקה מרדכי. מחזקה ר' יוחנן
והוה ליה חזקה והוה ליה חזקה ור' יוחנן חזקה מרדכי. מחזקה בנכסי
ומחזקה (ב"ק דף קי.) השתא פסדא דקפדי אשפירא דמיס ואמרי
היה מחזקה: אמר רב וציד. אמר ליה פסדא פלוגא גולגא הוא לא איה
בגלגולא פסדא דהוה ליה לאחזקיהו בשטר מביט שיה (ו) לא מחזק שערב
בגלגולא פסדא דהוה ליה לאחזקיהו בשטר מביט שיה (ו) לא מחזק שערב

עת חירות דמו: אמר מחזיקין בנכסי בורה כי לא אמר לי וכי למחות מאי קמ"ל מחאה שלא ואמר רב מחאה שלא טעמא דתנא ידידי א"ל ויאכא דאמרה מחזיקים בנכסי בורה אל אמר לי פשיטא וכי ורב מאי קמ"ל מחאה והא אמרה רב חדא ודאפי' מיחה בפני ב' א מחאה (ב) דאמר רב יציה דמר שמואל מיחה כולים לומר לו הווי בני אדם שאין יכולין מחאה ורב (ב) דחברך דחברך חבא אית יאין מחזיקין בנכסי נניו הווי מחאה תרתי נחמת ממון כאן בורה מחאה אמר רב וביד הווי מחאה 'פלגיא ה' לארעאי בגוללותא ולמחר

[illegible]

בורה ודמיה ליה מחאה פ' ו
 ושמואל סדיה מקשה על ד'
 יציר אחא רב לאשמועיה
 יציר אכוריה ליה לאשמואל
 נמי וי מערער למחויק נמי
 רבא דהא נא למחוי ונעלה
 ונא פסוק רבא לבתלה ו
 ונא מיהא דרין דמחא
 גוט הוא ואין לו מה לפרוי
 ית רב למחוי פן יודע מקו
 דהו ורבי הלכתא: מרדכי.
 פ' מרדכי: יציר דמי מחאה.
 מחאה שפליי אס יאמר
 לו פלגא גונגא הוא דקאבי
 עניו והלך הויה מחאה:

היודיה וגליל. אפי' בשעת שלום: כשעת
זאת מזו לנו. אבל בשאר מלכיות אי איכא
גמ שלום הויא חזקה דהא שיירות מלכות
חירוס שנו הכי קאמר יודיה וגליל הרי
הן כשעת חירוס של שאר מלכיות:

אין מחזיקין בנכסי בורא. כלומר אל
החזיק איני חזקה דכפרס ורואי
דקסבר מחאה שם בנפיו ולא ורואי
מחאה ובין דלא יכול למחות גם זה
לא יכול להחזיק ויכר ויהיה כפריה
ליה דלמחר במתנין ויכר וידעויה
שם ויבא לשהא אחת דשמעם דלרין
למחות בפניו: **כי אמריסא.** לזה
דרב קמיא דשמואל אחר פטירתו
דרב שזא ללמוד לשמואל דרב מת
מקמי שמואל דכתיב שמואל חולין
(שם ז'ה) דכל זמן שהיה רב קיים היה
שמואל רב ויוחנן לקדם ברעו שדבבב
מח נפשיה דרב שמואל לוי לשמואל לקדם
חבירו כר' אל' שמואל: ובי למחות

כפניו הוא לירך. במתמיה, אלא לא
 ירך למחות כפניו דמחאה של כפניו
 הוא מחאה והלכן מחזיקים מני של
 כפניו לאיבעי ליה למחוי: ומקשה
 גמרי ומחאה של מחאה של כפניו
 הוא המחאה. כדלמך רחא אמר רב
 לעיל (ג:) לעולם קמבר מחאה של כפניו
 למי' דומתפרך למילתיה דמ"ק איכא
 ליתמר דכנירתי ליה הוי: לעמח
 דהנא קמא. פירש רב משום דקשי
 רשא לסיפא ויכא לתרצה אלא דבי
 אלא גנוא: ועל לא כפניו ליה.
 הוא כרבי יהודה כפניו רב: מחויקין
 נכסבי בורח. דמחאה של כפניו

וי ומלדל מיהא הפסד דכין דשירותי
אחרים החזיקו בקרקע שלו ולא מצי טעין
כי ה"ר משה שלח פניו הוה מחמה
ועמע המחזיק מחמה של הוה המערער
קרקע שלו וכו' מיהא ופי' הפסד.
וזה הדין לכל מרמזיק ארנאסיס אלף אורחא
דס' להחזיק בקרקע של אחרים בגזל של
החזיקין דהא ממעמידין דקמי' (ע"ה) של
ש' שלח פניו הוה מחמה ופי' וזה
גרמ דפסד (ע"ה) דר אמר אין חוקק לגרמ
יש להן חוקק אמר רב נחמן קרא מסייע
לאחד לאמר הבא את כל אשר לה ואת כל
האקר ועד ועד (מלכס ג ח) ורב מלי
הי' צורה את דעלי מחמה של
מחמת הלך חוקק נמי קמי' בפניו בלא
יהי' רב חדא וימנא. דלאמר ר' אבא בר
מחמה של פניו הוה מחמה ר' ומסמח
עירא ליה מדמרפסל לה הכי: אפי' מיהא
גנו חזירו וכו' ושוברין למינעיה

היה רב ואומר פשיטא ובי למחות לפניו
אמר רב ענן לרדיו מיערפא לי כו.
ואילו וזה חידושי מיערפא **בבבא**
לא מצי אחריב; ומחאה שלא בבבא היא
ומה הפסד. וישיב קפדין גמחא תרי
בבבא היא מחאה משום דמצי למחוי
וב מתון הוא בורה אין לו בורה לא
אין רדיפין אחריו ואם נודע מקומו
הם תנחמו ורדיף גזל הדם אחריו כי
ר' ריחא בשון פרס כדאמרין בהגזל
מחאה שלא בבבא וישיב קאי פשיטא על
ייס לשון ובי למחות לא אחי לאודורי
לארעאי בגולנטא. שהרי לא מכתביה
למחר תבעא ליה כדניא הרי ובי מחאה.
ואלו

מסורת הש"ס

(א) [לעיל כח : ושינו], (ב) [לקמן
לט., ג] [ושׁיך לעיאל], (ד) [זׁל
ומדמפרש], (ה) [זׁל מארעם,
דקׁם], (ו) [זׁל ראשׁא משום,
(ז) [זׁל (אׁפּוּלוגי, ח) [ושׁיך לך
לט., ט] [זׁל משכּוּת
לשכּוּת].

הנהגות הב"ח

(א) נבי' דלמחר יב פגן
יב' ציטקע שרביס אמר רב
עון: (ב) שום פלגה נולגט
און דראכטיל יב' לחרש-
ע' שביס' דים יומתסה של
רבא הלמא נמנא שול
פגמי יב' דלגוט און דאין
לז: (ד) ד"ה אלז יב' שדיז
מחלח: (ה) ריב' ד' דקסס
און בית התקדש קיים ש
וכי' ייזל דודא גט עדים
מזין קלימיו וכי' גאט מוסה
לז אס הלך בשריחו
דעזיל גרמל: (ז) בביית
וכי' וכי' תימא פיון כלל
אדור ר' נתנח: (ח) באר
תימא דעזיל אל כלל וזית
ד' נתנח:

מוסף רש"י

חברך חבֵּרָא אֵית לִיהּ.
וְחִמְרוּ וְהָ לֵיהּ וְהִדְגֵּר בֵּהּ
לְחֻמְיוּ וְחִמְרוּ יִכּוֹל לַחֲמֵי
שְׂמֵחֵי וְחִמְרוּ מִדֵּר מִדֵּר מִדֵּר
וְכִתְּבִי וְחִמְרוּ בְּחֵי, וְחִמְרָהּ
שִׁלָּא בְּכַפְּנֵי הוּרָא מִחֲדָה,
וְלֹא עֲנִין עֲנִין עֲנִין
לְמַחֲמֵי עֲנִין, בֵּלָא מִסְּכִין
מִחֲמֵהּ שִׁלָּא עֲנִין הִיא
מִחֲמֵהּ שִׁלָּא יִכּוֹל הִדְגֵּר
בְּכַל לְחֻמְיוּ וְחִמְרוּ לֹא יִדְע
בְּמַחֲמֵה מִחֲמֵה שִׁלָּא עֲנִין
לֹא חִמְרוּ מִחֲמֵה מִחֲמֵה וְחִמְרוּ
כְּסִין, וְחִמְרוּ שִׁלָּא.